

ΟΙ ΑΠΟΓΟΝΟΙ ΤΟΥ «ΠΕΡΙΠΛΑΝΩΜΕΝΟΥ ΙΟΥΔΑΙΟΥ»

ΤΙ ΕΙΝΕ ΟΙ ΑΛΗΤΕΣ;

Μία σπανία και περίεργη άρρώστια. Η «Κλεισιμοφοβία». Πώς την παθαίνουν οι άλητες. Και γιατί γυρίζουν σαν την άδικη κατάρτα. «Κλεισιμοφοβία» και τεμπελιά. Η περιπέτεια ενός μα γείρας νεοκρμείου. Πώς τὸν κατέλαβε ξαφνικά ἡ μανία τῆς ἀλητείας. Δυὸ χρόνια ἀλήτης. Ἄλλα παραδείγματα, κτλ. κτλ.

Τί εἶνε οἱ ἀλήτες;... Τί εἶνε τὰ παράξενα αὐτὰ καὶ μυστηριώδη πλάσματα, τὰ ὁποῖα — κουρελιώικα, μ' ἕνα ραβδί στὸ χέρι, καὶ μ' ἕνα σακκουλάκι στὴ ράχι — γυρίζουν ἀπὸ χωριὸ σὲ χωριὸ... ἢ ἀπὸ πολιτεία σὲ πολιτεία... ἢ κ' ἀπ' τὴ μιά χώρα τῆς Εὐρώπης στὴν ἄλλη, ζώντας ἀπ' τὶς ἐλεημοσύνης τῶν ἄλλων, καὶ κάποτε—πότε ἀπὸ ὀ,τι... ἀρπάζουν;

Εἶνε τὰγα, ἀπόγονοι τοῦ «Περιπλανωμένου Ἰουδαίου»;... Ἔχουν μήπως στίς φλέβες τους αἷμα Ἀτσίγγανων πλανητῶν;... Ἡ πάσχουν ἀπὸ μιά ὠριμένη ψυχῶπάθεια, ἢ ὁποῖα τοὺς κάνει νὰ ἐχθρεύονται τὴν ἐργασία καὶ νὰ ποθοῦν τὴν ἐλευθερία, τὴν ἀδιάκοπο κίνησι, καὶ τὴ συνεχῆ ἀλλαγὴ τοῦ περιβάλλοντος;

Τὸ ζήτημα αὐτὸ, ἀσπαχάλησε τελευτᾶα ἄλλους τοὺς ψυχιάτρους, τοὺς φρενολόγους, καὶ τοὺς ἐγκλιματολόγους τῆς Εὐρώπης. Οἱ περισσότεροι δὲ ἀπ' τοὺς ἐπιστήμονας αὐτοὺς, ἔχουν τὴ γνώμη ὅτι οἱ ἀλήτες, πάσχουν ἀπὸ μιά ὠριμένη ψυχικὴ ἀρρώστια: Τὴν «κλεισιμοφοβία», ὅπως τὴν ὠνόμασε ἕνας ἐπιστήμων, ποὺ δημιούργησε αὐτὴ τὴν ὀνομασία, πέρνοντας Ἑλληνικὲς λέξεις ὡς παράγωγά τῆς.

Καὶ πραγματικῶς ἡ «κλεισιμοφοβία» εἶνε ἡ αἰτία, ἢ ὁποῖα κάνει τοὺς ἀλήτες νὰ μὴ μποροῦν νὰ μένουν ποτέ στὸ ἴδιο μέρος διαρκῶς, καὶ νὰ προτιμοῦν—καὶ τὸν γειῶνα ἀκόμη—νὰ κοινοῦνται στὸ ὑπαίθρο, παρά στὸ πολυτελέστερο δωμάτιο καὶ στὸ ἀναπαυτικώτερο κρεββάτι!

Ἐνας ἀλήτης, ὁ ὁποῖος συνελήφθη στὴ Γερμανία πρὸ καιροῦ, ἀπ' τὸ ἀτυνομικὰ ὄργανα, καταδικάστηκε ἀπ' τὸ δικαστήριον σύμφωνα με τὶς ἀπαγορευτικὰ διατάξεις τοῦ νόμου «Περὶ ἀλητείας». Κατὰ τὴν ἀπολογία του, εἶχε ὀηλώσει στὸ δικαστήριον ἀφελέστατα κ' ἀπιδούστατα:

—Δὲν ἔξερω τίποτε... δὲν ζητάω τίποτε... δὲν θέλω τίποτε... δὲν πειράζει ποτέ κανέναν... εἶμαι κατεχαρακτημένος ἀπ' τὴ ζωὴ μου... καὶ δὲν μπορῶ νὰ καταλάβω, γιὰ ποῦ λόνο μ' ἐνούχουν τόσο συχνὰ οἱ ἀστυφύλακες!

Ἀσφαλῶς ἦταν κατεχαρακτημένος ὁ φιλόσοφος αὐτὸς κ' οἱ ὁμοῖοί του, ὅσο τουλάχιστον μπορεῖ νὰ εἶνε ἕνας ἄνθρωπος στὴ γῆ μας... Ἀσφαλῶς ὁμως ἐπίσης, εἶνε ἄσφαστοὶ οἱ ἄνθρωποι αὐτοί: Κι' ἡ ἀρρώστια τους εἶνε ἡ «κλεισιμοφοβία»!

Ἐνας Ἀμερικανὸς ἐπιστήμων, ὁ δόκτορας Νάσκερ, ὁ ὁποῖος ἐπὶ χρόνια εἶχε χρηματίζει ἱατρός τοῦ Δημοτικοῦ Νοσοκομείου τῆς Νέας Ὠόρκης, ἀναφέρει τὴν περιπέτεια ἐνός παραμάγειρου, ὁ ὁποῖος ἐργαζόταν στὰ μαγειρεῖα τοῦ Νοσοκομείου:

Μιά ἡμέρα, ξαφνικὰ, τὸν ἔπιασε μιά δυνατὴ κ' ἀκατανίκητη κρίσις: Ἄφησε τὴ δουλειά του στὴ μέση ἀπότομα, καὶ χωρὶς νὰ περιμένῃ καν τὴν ἐπομένη — ποῦ ἦταν ἡμέρα πληρωμῆς — γιὰ νὰ πληρωθῇ τὸ μισθὸ του, τῶσάλε κυριολεκτικῶς στὰ πόδια κ' ἐξαφανίστηκε: Ὄχι τὰ πράγματά του δὲν εἶχε φροντίσει ὁ ἀτυχὴς νὰ συμμαζέψῃ!

Στὴν ἀσχή, γυνήθηκαν ὀψοψίες μήπως εἶχε κλέψῃ. Ἀλλὰ ἄλλες ἢ ἔρευνες ποῦ ἔγιναν, καὶ στὸ μαγειρεῖο καὶ στ' ἄλλα διαμερισμῶματα τοῦ Νοσοκομείου, ἔδειξαν ὅτι

τὴ δὲν ἔλειπε ἀπολύτως τίποτε. Ἄλλωστε ὁ παραμάγειρος αὐτὸς, εἶχε δεῖξει ὡς τότε ἀπόλυτη ἐντιμότητα.

Τί εἶχε ἀπογίνει λοιπὸν; Ἐἶχε βῆθ ἔξω ἀπ' τὴ Νέα Ὠόρκη, κ' ἄρχισε νὰ βαδίζει πεζὸς ἐπὶ ὄρες ὀλόκληρες. Τέλος, ἔφθασε σ' ἕναν μικρὸ σιδηροδρομικὸ σταθμὸ. Ἐκεῖ κάθησε, γιὰ νὰ ξεκουραστῇ. Ἐπειτα ἀπὸ ἀρκετὴ ὥρα, πέρασε ἕνα φορητὸ τραῖνο, καὶ σταυάτησε λιγάκι στὸ σταθμὸ.

Ὁ παράξενος παραμάγειρος, χωρὶς καν νὰ ζήσει ἀπὸ ποῦ ἔρχοταν τὸ τραῖνο καὶ κατὰ ποῦ θὰ διευθυνόταν, χωρὶς καν νάχη τὴν περιέργεια νὰ ρωτήσῃ καὶ νὰ μῶλῃ σχετικὰ, ἀνέθηκε σ' ἕνα βαγόνι ἐμπορευμάτων. Ἐκεῖ κρύφτηκε κατὰλληλα, κ' ἄρχισε νὰ τοξειδεῖν δωρεάν καὶ στὴν τύχη!

Τέλος, τὸ τραῖνο σταμάτησε καταμαεῖς σ' ἕνα ἀπέραντο δάσος, τὸ ὁποῖο ἐκμεταλλευόταν κάποια Ἐταιρεία γιὰ τὴν ἔυλεια του. Ὁ παραμάγειρος κατέθηκε, ρώτησε γιὰ τὴν πρώτη φορὰ ποῖο ἦταν τὸ μέρος ποῦ βρισκόταν, καὶ ζήτησε δουλειά.

Πραγματικῶς, τὸν δέχτηκαν κ' ἐργάστηκε ὡς ἐυλοκόπος κάμπσο καιρὸ. Φαινόταν πολὺ εὐσυνείδητος στὴ δουλειά του, καὶ δραστηριώτατος. Ἐπειτα, μιά ἡμέρα ξαφνικὰ πάλι, ἔφυγε ὅπως εἶχε φτάσει, σὴν ἀλήτης, κ' ἄρχισε νὰ τριγυρίζει ἀπὸ πόλι σὲ πόλι. Ἐπὶ δυὸ ὀλόκληρα χρόνια, γύριζε ἔτσι, Συναχὰ ἐργαζόταν στίς πιὸ κουραστικὲς καὶ στίς πιὸ διαφορετικὲς δουλειές, χωρὶς ποτέ νὰ βλάψῃ κανέναν, χωρὶς νὰ δώσῃ ποθενά ἀφορμὴ... ἀλλὰ καὶ χωρὶς ποτέ του νὰ μείνῃ σ' ἕνα μέρος περισσότερο ἀπὸ μερικὲς βδομάδες!

Ἐπειτα ἀπὸ δυὸ χρόνια, ξαναγύρισε ἀφελέστατα—καὶ σὴν νὰ μὴν εἶχε συμῆθ τίποτε ἀπολύτως—στὸ Νοσοκομεῖο του. Ἐκεῖ ζήτησε νὰ προσληθῇ πάλι, στὴν πρώτη του δουλειά, στὸ μαγειρεῖο.

Τὸν δέχτηκαν ἀμέσως, φυσικὰ. Κι' οἱ ἱατροὶ ποῦ τὸν ἐξήτασαν, διέγνωσαν ὅτι εἶχε πάθει «κλεισιμοφοβία», ἀπ' τὴν ὁποῖα καὶ θεραπεύτηκε ὕστερα ἀπ' τὶς διαιτητικὲς περιπλανήσεις του ἐκεῖνες.

Σὲ ἄλλες περιπτώσεις ἀλητῶν, ὅπως διαθεβαδιώνουν οἱ εἰδηκτὰ, ἢ ριζὰ τοῦ κακοῦ βρίσκεται στὴν «τεμπελιά»! Φρονοῦν μάλιστα οἱ ψυχιάτροι αὐτοί, ὅτι ἡ κρίσις τῆς τεμπελιάς, ἢ ὁποῖες τιάνουν μερικῶς ἀλήτες, εἶνε ἀποτέλεσμα τῆς κακῆς διαίτησ τῶν.

Πάντως, ἡ τεμπελιά εἶνε μιά φυσιολογικὴ ἀρρώστια, ὅπως ἄλλες ἢ ἄλλες ἀρρώστιας. Μερικὲς λειτουργίες τῶν μελῶν τοῦ ὄργανισμοῦ μας, δὲν ἐκτελοῦνται κανονικὰ. Ἡ ἀντίβρασις τοῦ ὄργανισμοῦ ἐνός τεμπέλη στὴν κούρασι, εἶνε πολὺ μικρότερη ἀπ' τὴν ἀνιδρασι ἐνός ὑγιοῦς ὄργανισμοῦ. Ὀλόκληρος ὁ ὄργανισμὸς τοῦ τεμπέλη, καὶ πρὸ πάντων τὰ νεῦρα του, ἔχουν προσβληθῇ ἀπὸ μιά ἀνεξηγήτη δηλητηρίασι, ἢ ὁποῖα ἔχει τὸν ἀντίχτυπο τῆς στὸν ἐγκέφαλο. Ἀποτέλεσμα τῆς δηλητηρίασεως αὐτῆς, εἶνε νὰ ἐξασθενῇ ἡ θέλησις, νὰ ἐλαττώνεται ἡ συνείδησις τῆς εὐθύνης, καὶ νὰ μὴν ὑπάρχη πεῖα στὴν κρίσι τους ἡ ἀκριβὴς ἐννοια τῆς ἐκτάσεως καὶ τῆς σημασίας τῶν γεγονότων.

Φαίνεται δὲ, ὅτι ἡ ἀρρώστια αὐτὴ τῆς τεμπελιάς ἐμποδίζει πολλοὺς ἀθρώπους, οἱ ὁποῖοι πάσχουν συγχρόνως κ' ἀπὸ κλεισιμοφοβίας, νὰ πάρουν τὸ κάπελλο τους—ὅπως ὁ παραμάγειρος ἐκεῖνος τῆς Νέας Ὠόρκης—καὶ νὰ γίνουν ἀλήτες.

Ἄν δὲν ὑπῆρχε—λένε οἱ ἐιδικοί—ἡ ἀσώστεια τῆς τεμπελιάς, ὁ ἀριθμὸς ἦταν ἐλάττων τοῦ κόσμου θὰ ἦταν ἀκα πορὸς μεγαλείτερος ἀπ' ὅ,τι εἶνε σήμερα. Ὁ ἀλήτης δὲν ὑπορεῖ νὰ μείνῃ ὅσθε στιγμὴ κῆουος.

Ὁ Ἀλήτης

(Πίναξ τοῦ Γκαθορνί)

ΤΑ ΕΙΣ ΒΙΒΛΙΑ ΔΩΡΑ ΜΑΣ

“Όπως σάς υποσχεθήκαμε, τὸ «ΜΠΟΥΚΕΤΟ» καὶ ἡ «ΟΙΚΟΓΕΝΕΙΑ» ἄρχισαν τὴν διανομὴν εἰς τοὺς ἀναγνώστας τῶν σειρᾶς περιφήμων ἀριστουργημάτων τῆς ξένης φιλολογίας. Τὸ πρῶτον βιβλίον, τὸ ὁποῖον διανέμεται ἤδη στοὺς ἀναγνώστας τῶν περιοδικῶν μας, εἶνε τὸ ὑπέροχον ἀισθηματικὸν ἀριστόργημα τοῦ ΑΛΦΟΝΣ ΚΑΡ

“ΚΑΤΩ ΑΠΟ ΤΙΣ ΦΙΛΥΡΕΣ”

“Όπως σάς εἶχαμε εἰδοποιήσει, γιὰ ν’ ἀποκτήσετε τὰ ἀριστουργήματά μας, πρέπει ν’ ἀποκόπτετε ἀπὸ τὸ «Μπουκέτο» τὴν «Οἰκογένειαν» 4 ἐκ τῶν δημοσιευμένων εἰς τὴν 3ην σελίδα τοῦ ἐξωφύλλου δελτίων καὶ νὰ τὰ φέρετε εἰς τὰ Γραφεῖα μας, καταθέτοντες συνηθῶς καὶ 8 δραχμάς.

Ἔτσι, μ’ ἕνα ἐλάχιστον ποσόν, μὲ τὸ ἐν πέμπτῳ τῆς τιμῆς τοῦ βιβλίου, θ’ ἀποκτᾶτε ἕνα τῶνον κομπόν, ἕκ 300 περίπου σελίδων, θ’ ἀποκτᾶτε τὰ «ΕΥΑΓΓΕΛΙΑ ΤΟΥ ΕΡΩΤΟΣ», ὅπως οὐκ αἰκίως ὀνομάσθησαν τὰ ἔργα ποῦ σὰς χαρίζομε.

Οἱ ἐν ταῖς ἐπαρχίαις ἀναγνώσται μας θὰ προσκομίζουσι 4 δελτία καὶ τὰς 8 δραχμάς εἰς τὴν ὑποπρακτορεία τῶν φημερικῶν καὶ θα λαμβάνουν τὰ βιβλία των.

Κατὰ τὸν μῆνα Φεβρουάριον θὰ χαρίσομε στοὺς ἀναγνώστας μας μὲ τὰ δελτία τοῦ μηνὸς αὐτοῦ, τὸ ὑπέροχον ἀισθηματικὸν ρωμάντζο

Η ΚΥΡΙΑ ΜΕ ΤΑΣ ΚΑΜΕΛΙΑΣ”

Τοῦ ΑΛΕΞ. ΔΟΥΜΑ, υἱοῦ

Διὰ πρώτην φοράν ἐκδιδόμενον ΠΛΗΡΕΣ

Ἡ διανομὴ τοῦ ἀριστουργήματος τοῦ ΑΛ. ΔΟΥΜΑ, υἱοῦ, Η ΚΥΡΙΑ ΜΕ ΤΑΣ ΚΑΜΕΛΙΑΣ», θ’ ἀρχίσῃ ἀπὸ τῆς 20ῆς Ἰαυρίου.

Θὰ ἐπακολουθήσουν :

“ Η ΜΑΝΟΝ ΛΕΣΚΩ ”

Τοῦ ΑΒΒΑ ΠΡΕΒΩ

ΓΡΑΤΣΙΕΛΛΑ

Τοῦ ΑΛΦ. ΛΑΜΑΡΤΙΝΟΥ

κλπ. κλπ. κλπ.

Ἡ εὐκαιρία ὁπλαδὴ εἶνε ΜΟΝΑΔΙΚΗ. Ἀποκτᾶτε ΔΩΡΕΑΝ τὰ ἀριστουργήματα τῆς παγκοσμίου φιλολογίας, ἀγοράζοντες ἀπλῶς τὸ «Μπουκέτο» καὶ τὴν «Οἰκογένειαν».

Οἱ ἐν τῷ Ἐξωτερικῷ ἀναγνώσται τῶν περιοδικῶν μας πρέπει νὰ στέλνουν, μαζὺ μὲ τὰ δελτία καὶ τὰς 8 δραχμάς, καὶ τὰ ἔξοδα ἀποστολῆς τῶν βιβλίων, καὶ τοῦτο, διότι θὰ ἴδωμεν ἐπιζημία διὰ τὸ Γραφεῖον μας μίᾳ ταυτῆ ἐπιθάραυσιν. Εἰς τὰς πόλεις τοῦ Ἐξωτερικοῦ ὅπου ὑπάρχουν ὑποπρακτορεία τοῦ Κεντρικοῦ Πρακτορείου Ἀθηνῶν, οἱ ἀναγνώσται μας θὰ παραλάβουν τὰ βιβλία των ἀπὸ τοὺς κ. κ. ὑποπρακτοράς.

Γὰ δελτία δημοσιεύονται στὴν 3ην σελίδα τοῦ ἐξωφύλλου.

ΑΝΑΤΟΛΙΤΙΚΕΣ ΙΣΤΟΡΙΕΣ

ΤΟ ΣΠΙΤΙ ΤΟΥ ΘΕΟΥ

Κάποιος διαβάτης χτύπησε μιὰ νύχτα, κοντὰ τὰ μεσάνυχτα, τὴν πόρταν ἑνὸς γέροντος λιθάρη.

—Τί ζητᾷς ; ἀπάντησ' ὁ ἱερομόνος ἀπὸ τὸ παράθυρον.

—Νὰ μὲ φιλοξενήσης.

—Καὶ πῶς εἶσαι ;

—Ἔνα φοιτῶν περὶ τὸ Ἄλλοθ.

Τότε ὁ ἱερωμένος ἤρθε τὸ φανάρι, βγήκε ἀπὸ τὸ σπῆτι, παρωκάλισε τὸν ἀγωνιστὰ νὰ τὸν ἀναλούθησιν καὶ τὸν ὤδηγησε μαρστὰ στὸ ἔσπιτι.

—Νὰ τὸ σπῆτι τοῦ πατέρα σου, τοῦ εἶπε. Ἄς σὲ φιλοξενήσῃ αὐτός.

Καλωσόγητα !..

Καὶ τὸν ἄφησε μόνον καὶ ἔφυγε.

Φεύγει χωρὶς νύχθ ὠρισμένον σκοπὸ, χωρὶς ὠρισμένον σχέδιον, χωρὶς νὰ κατευθύνεται σὲ ὠρισμένον μέρος. Τὸ μόνο πράγμα ποῦ ἔχει ἐστὶ μισαλό του, καὶ στὴν ψυχὴν του, εἶνε ν’ ἀπομακρυνθῆ τὸ γρηγορώτερον ἀπὸ τὸ μέρος ἐν ᾧ βρίσκεται.

Πρὸ ὀλίγου καιροῦ, ἐν τῇ Γαλλίᾳ, κάποιος ἀλήτης εἶχε καταδικασθῆ «ἐπὶ ἀληθείᾳ», σὲ δύο ἡμερῶν φυλάκιον. Τρεῖς ἡμέρας μὲν πρὶν λήξῃ ἡ ποινή του, ὁ ἄνθρωπος αὐτὸς βρῆκε μιὰ εὐκαιρίαν καὶ... δραπέτευσεν !.. Κι’ ὅμως, τὸσες φορές τοῦ εἶχαν παρουσιασθῆ προηγουμένως εὐνοϊκότερες εὐκαιρίες, χωρὶς ν’ ἀποπειραθῆ νὰ δραπέτευσῃ.

Γιὰτί ;... Ἀπλούστατα, γιατί κατὰ τὴς ἡμέρας ἐκεῖνης δὲν τοῦ εἶχε ρθῆ ἡ κρίσις τῆς κλεισιμοφοβίας. Μόλις τοῦ ἦρθε ἡ κρίσις, δὲν μπόρεσε ν’ ἀντισταθῆ καὶ δραπέτευσεν, ἐνῶ ἂν περιεμενε μόνον τριανταεξὶ ὥρες, θὰ εἶχε ἀποφυλακισθῆ κανονικᾶ.

Κάποιος ἄλλος ἀλήτης, ὁ ὁποῖος ἔπαυσε ἀπ’ τὴν ἴδιαν αὐτῇ ἀρρώστια, ἀποφάσισε νὰ παντρευθῆ. Νόμιζε, πῶς τὸ αἰσθηματικὸν τῆς οἰκογενειακῆς εὐθύνης θὰ τοῦ θεράπευε τὰ ἀληθινὰ τὸ ἔσπιτικα. Ἀρραβωνιάσθηκε λοιπὸν μιὰ νέα, κι’ ἄρχισε νὰ προεπιμαζῆ με δραστηριότητα τὰ σχετικὰ τοῦ γάμου.

Ὡστόσο, πέντε μὲν ἡμέρας πρὶν ἀπ’ τὴν ὠρισμένην γιὰ τὸ γάμον, τὸν ἔπιασε Ἐσφιτικᾶ ἡ κρίσις. Ἐγκατέλειψε, τότε, τὴν μηνητὴν του καὶ τὴς προετοιμασίης του, κι’ ἔφυγε πρὸς ἀγνωστὴν κατεύθυνσιν !

Ἀντίθετα μὲ τὴν ἀντίληψιν ποῦ ἐπικρατεῖ γενικᾶ, ποτὲ τοὺς οἱ ἀλήτες δὲν συνδέονται δὲν πνευοὺς καὶ διαρκῆς φιλικοὺς δεσμοὺς, ἀναμεταξύ τους. Συχνὰ συμβαίνει, βέβαια, νὰ συναντηθοῦν δύο ἀλήτες σὲ μιὰ ἀπ’ τὴς περιπελάσεις τους... καὶ νὰ βαδίθουν μαζὺ γιὰ μερικὰς ἡμέρας. Μὲ τὴν παραμικρὴν ὁμοῦ εὐκαιρίαν ποῦ θὰ τοὺς τύχῃ, θὰ χωρισθοῦν σὴν νὰ μὴν εἶχον γνωρισθῆ ποτὲ τους :

Ἄν, παραδείχματος χάριν, ὁ ἕνας σταθῆ νὰ δέσῃ τὸ κορδόνιν τοῦ παπουτοῦ του, ὁ ἄλλος μπορεῖ νὰ προχωρήσῃ φυσικῶς... χωρὶς νὰ κυττάῃ πίσω του καὶ νὰ ἐνδιαφερθῆ γιὰ τὸν συνοδοιπόρου του, ὅσο κι’ ἂν ἀργήσῃ ἐκεῖνος νὰ φαῖτῆ ἢ κι’ ἂν δὲν ἔξαναφανῆ πειὰ ποτὲ τοῦ !..

Ἄλλὰ κι’ ὁ πρῶτος πάλιν, ποῦ ἔσκυψε νὰ δέσῃ τὸ παπούδι του, μπορεῖ νὰ σηκωθῆ κατόπι, καὶ νὰ βαδίξῃ ἀργὰ-ἀργὰ, στὴν περιπελάσει του, χωρὶς νὰ βιασθῆ ἢ νὰ νοιασθῆ καθόλου νὰ συναντήσῃ πάλιν τὸν σύντροφόν του ποῦ προπροεῦτηκε !!!

ΤΑ ΠΕΡΙΕΡΓΑ

ΤΟ ΘΗΣΑΥΡΟΦΥΛΑΚΙΟ ΤΗΣ ΒΑΣΙΛΙΣΣΗΣ ΤΗΣ ΑΓΓΛΙΑΣ

Ἡ βασίλισσα τῆς Ἀγγλίας Μαίρη, λέγεται πῶς εἶνε μιὰ γυναίκα πολὺ νοικοκυρεμένη καὶ τακτικὴ. Ἡ συλλογὴ τῶν κοσμημάτων τῆς εἶνε ἡ πολυτιμώτερον τοῦ κόσμου καὶ γιὰ τὴν συλλογὴ αὐτὴ ἐφρόντισεν καὶ τῆς ἔκτισεν ἕνα εἰδικὸν ἠθασαυροφυλάκιο, ποῦ βρίσκεται σὲ βῆθος 15 μέτρων μέσα ἐν τῇ γῆ, κοντὰ ἐν τῷ ὑπόγειον μισῷ Τραπεζῆς τοῦ Λονδίνου, ἀπ’ ὅπου ἔχει καὶ τὴν εἰσοδὸν του.

Τὸ ἠθασαυροφυλάκιο αὐτὸ εἶνε τόσο καλὰ καὶ στερεὰ κτισμένον, ὥστε δὲν μποροῦν νὰ τὸ παραβιάσουν οὔτε οἱ ἐξυπνότεροι διαρρήκτες. Ἐν καιρῷ δὲ πολέμου καὶ ὄλο ἀκόμη τὸ Λονδίνον ἂν βομβαρδισθῆ, αὐτὸ θὰ μείνῃ ἀθικτό.

Ἡ πόρταν τοῦ ἠθασαυροφυλακίου ἔχει βάθος εἴκοσι τόνων, ἀνοίγει ὁμοῦ ἐκκοκῶτατα, μὲ μιὰ ἀπλὴν πίεσιν τοῦ δακτύλου.— Ζητάνει νὰ γνωρίζῃ κανεὶς τὸ μυστικὸν Ὀλόκληρῆν ἢ χαλύβδινῆν ἑσωτερικὴν ἐπένδυσιν τοῦ ἠθασαυροφυλακίου ζυγίζει 600 τόνους, ἔχει 100 κώδωνας κινδύνου, καθέναν τῶν ὁποίων λειτουργεῖ μὲ ἰδιαίτερον οὐστήμα. Συνδέεται ὡσαύτως τηλεφωνικῶς μὲ τὸ πλησιέστερον ἀστυνομικὸν τμήμα. Ἐκτὸς ὁμοῦ ἀπ’ αὐτοὺς τοὺς κώδωνας, ὑπάρχουν κι’ ἕνα πληθῶς ἄλλα μηχανήματα, ποῦ κάνουν ἐντελῶς ἀδύνατον κάθε παραβίασιν τοῦ ἠθασαυροφυλακίου, κι’ ἀπὸ τὸν πῶ ἐπιτήδειον ἀκόμη διαρρήκτην.

λογὴ αὐτὴ ἐφρόντισεν καὶ τῆς ἔκτισαν ἕνα εἰδικὸν ἠθασαυροφυλάκιο δὲν τὸ γνωρίζῃ, παρὰ μόνον ἡ βασίλισσα τῆς Ἀγγλίας, ἀλλὰ κι’ αὐτὴ ἀκόμη ὅσπου νὰ φθάσῃ ἐκεῖ, πρέπει νὰ περάσῃ προηγουμένως ἀπὸ ἑνῶς μυστικῆς πόρτες. Μπρὸς ἀπὸ κάθε μιὰ ἀπ’ αὐτὰς τὴς πόρτες, πρέπει νὰ πιστοποιήσῃ τὴν ταυτότητά της, κατὰ τρόπον βέβαιον ποῦ οὔτε τὴν προσβάλλει, οὔτε τὴν ἐκβείτῃ. Τὸ μυστικὸν τοῦ ἠθασαυροφυλακίου θὰ τὸ φανερώσῃ ἡ βασίλισσα μὲ ἰδιαίτερον διαθήκην, ἐν τῇ μέλλουσα διαδοχῇ τῆς.